

La dada

Les primes d'assegurances

NO S'HI INCLOUEN LES DE VIDA
DADES DEL 2007. EN MILIONS D'EUROS

TOTAL PRIMES D'ASSEGURANCES	PRIMES	VARIACIÓ 2006-2007
31.714		+5,3%
PER TIPUS D'ASSEGURANCES	PRIMES	VARIACIÓ 2006-2007
Automòbils	12.549	+2,7%
Salut	5.393	+9,6%
Multirisic	5.458	+7,9%
Resta d'assegurances	8.314	5,1%

FONT: ICEA

La frase del dia

«Estic en radical desacord que l'Estat recolzi el sector immobiliari quan li va malament»

Pedro Solbes

MINISTRE
D'ECONOMIA
I HISENDA

El producte

Auriculars per viure els jocs

Disposar d'uns bons auriculars és fonamental per als aficionats a jugar amb el PC. Per això, no s'ha de donar prioritats només a l'acústica, sinó també a la comoditat, ja que és probable que passin moltes hores sobre el cap del jugador. Atlas Informàtica, distribuïdor oficial de Zboard a Espanya, presenta l'última proposta d'aquesta marca. Es tracta dels auriculars GH-100. No es recolzen a sobre del cap, sinó que la diadema adopta una forma perquè descansi darrere de les

orelles. A més a més, tenen uns coixinets confortables i també un micro integrat. També disposen d'un pràctic control de volum al cable, que permet ajustar-lo de manera fàcil i ràpida segons el gust i la necessitat del jugador. Se n'ha de destacar el disseny, amb una cuidada línia minimalista. La freqüència de resposta és de 50-16000 herzts i els auriculars tenen 30 mil·límetres de diàmetre i una impedància de 32 ohms. El preu és de 19,99 euros.

Cinc cèntims

JOSEP
OliverCATEDRÀTIC
D'ECONOMIA APLICADA
DE LA UAB

BCE i crisi

En el debat econòmic espanyol, la crisi financera internacional ha tendit a confondre's amb el procés d'ajust que experimenta la nostra construcció residencial. No obstant, la realitat és tossuda i els últims dies hem tingut ocasió de conèixer alguns exemples que posen al seu lloc visions més catastrofistes que s'han difós sobre el nostre futur.

El primer és l'aprofundiment de la crisi financera als Estats Units i la seva extensió a algunes institucions europees. Des de les hipoteques *subprime* i les tensions del mercat interbancari s'ha passat a les inquietuds sobre la solvència de les companyies que asseguren la qualificació de deute o, més en general, sobre els mateixos mercats de deute americans. El segon i el tercer d'aquests elements estan vinculats.

Així, mentre que la Reserva Federal (Fed) s'ha vist obligada a enfonsar els seus tipus d'interès per subministrar aire a les seves

La crisi financera és un problema anglosaxó. Igual que pot ser-ho una hipotètica recessió

atribolades institucions financeres, el Banc Central Europeu (BCE) continua amb la seva llegenda tradicional.

I encara que sembla advertir-se que alguna cosa pot canviar, no per això deixa de ser certa la molt diferent aproximació dels Estats Units i l'àrea de l'euro als problemes actuals, que reflecteix que la crisi financera constitueix, fonamentalment, un problema anglosaxó. Igual que pot acabar sent-ho una eventual recessió.

Finalment, els resultats del 2007 dels bancs i de les caixes d'estalvis espanyoles mostren com ens trobem de lluny aquí de la situació americana. I com li resulta de sorprenent a certa premsa britànica. Tant que comença a buscar raons per comprendre per què la recessió predita a Espanya no acaba de tenir lloc.

L'argument finalment trobat és rellevant: el Banc d'Espanya va aprendre, de la crisi bancària del període 1977-1983, que tan important per a l'estabilitat de les institucions financeres com els seus balanços són els agregats que resulten de la consolidació de totes les seves operacions. Un fet que, amargament, estan aprenent ara altres països.

Reportatge

El control del frau en les empreses

Executius poc de fiar

Els delictes a les companyies no solen cometre'ls els treballadors anònims que integren la plantilla, sinó els alts executius i directius i, fins i tot, membres del consell d'administració

FRANCISCO J. DE PALACIO
MADRID

El cas de Jérôme Kerviel és estrany, no perquè hagi aconseguit en solitari originar un forat de 4.900 milions d'euros a Société Générale sense aparentment intentar apropiarse res. És estrany perquè la majoria dels fraus -el 60%- van a càrrec de membres de l'alta direcció de les empreses -incloent-hi vocals del consell d'administració- i un 26% més, dels directius de rang mitjà. Kerviel era pràcticament un soldat ras.

El volum de frau a les empreses és alt. El departament de Forensic de KPMG a Espanya investiga entre 40 i 60 casos cada exercici i pel president de la consultora a Espanya, John Scott, aquesta divisió s'ha convertit en un bon negoci a causa de la preocupació de les empreses a prevenir el frau i, en el cas de la banca, els casos de blanqueig de capitals.

Després d'analitzar 360 casos de frau, KPMG assenyalava que més de dos terços van ser comesos per alts executius, d'entre 36 i 55 anys, homes majoritàriament (hi ha poques dones directives), que actuen sols i que feia molt de temps que estaven a la companyia (el 22% més de 10 anys). Només el 13% no arribava als dos anys d'antiguitat.

Els motius

El motiu és, sobretot, l'avarícia (47%), ja que teòricament no necessitaven diners. Només en un 12% dels casos intentaven ocultar pèrdues o buscaven complir uns objectius. En molts menys casos (el 4%), l'executiu actuava per finançar alguna debilitat onerosa.

Un bon exemple és el d'una multinacional estrangera en procés d'introducció dels seus productes a Espanya, explica el soci director del departament de Forensic de KPMG a Espanya, Enric Olcina.

MAITE GILZ

►► Un executiu surt amb el maletí de la seu de la seva companyia.

Confiança

A les empreses sempre s'ha valorat el grau de confiança del qual es fa mereixedor un alt executiu. Però la lleialtat és una virtut que s'ha d'anar vigilant periòdicament. La gran majoria dels fraus provenen de directius model que feia molts anys que servien, aparentment, de forma fidel la companyia.

«L'any passat, vam detectar que el seu director general havia creat una estructura d'empreses vinculades a amics i familiars amb què contractava serveis inexistents». La falsa facturació va provocar un forat de tres milions d'euros a la companyia abans que fos detectat. I és que un de cada tres defraudadors comet més de 50 delictes abans de ser descobert perquè el 91% no pot parar una vegada ha comès el primer frau. En el 67% dels casos, l'empresa ha trigat fins a cinc anys a adonar-se'n.

Així van actuar diversos directius de l'empresa de serveis de màrqueting filial d'una altra d'estrangera. Feia temps que manipulaven les seves nòmines, atribuint-se beneficis en espècie i carregant a l'empresa costoses despeses en viatges i restaurants.

Quan KPMG va obtenir les evidències comptables, l'empresa va obrir un procediment civil contra aquests directius per un import total de dos

milions d'euros defraudats.

Olcina opina que el millor mètode de defensa és el que es diu eufemísticament a Espanya *línia ètica* i que els anglosaxons denominen d'una forma molt més directa *fraud hot line* (línia calenta de frau). Es tracta d'una bústia anònima que ja posseeixen totes les grans empreses espanyoles, a través de la qual un empleat pot cursar denúncies sobre presumptes casos d'engany que entén que s'estan cometent a la companyia.

Gràcies a la *fraud hot line*, una empresa espanyola va saber que certs directius estaven afavorint la contractació de serveis a canvi de suborns. «Va costar molt aquesta investigació però es va poder demostrar i, a més, es va saber que certificaven serveis que després no es prestaven. El frau va pujar a cinc milions d'euros», va explicar Olcina. Per cert, només en el 16% dels casos es recupera el que s'ha defraudat. ■